

ligere Krigsskat paa Vin og Brændevin medtages. Den anden Del af Krigsskatten kunne de Herrer jo faa fat paa, naar de komme til en Revision. Det vil være en let Sag for dem, naar de blot ville, da de have aabne Dren hos den høje Regering. Dem kunne vi ikke bore op, med mindre det skulde være ved et Forslag som dette, medmindre det skulde være ved et Forslag, som gaar til Hjertet, og som kunde være stiftet til at gribe alle, saaledes at der ikke bliver nogen Forskel paa — Jæriscær og Tolder havde jeg nær sagt — men jeg vil sige, saaledes at der ikke bliver nogen Forskel paa høj og lav, men saaledes at enhver, som har et godt og kærligt Hjærte, maatte blive vundet og slutte sig til Forslaget, enten han er Antiprovisorisk eller det modfatte, moderat eller radikal. Vi maatte her med Venlighed kunne mødes paa en fælles Grund, Menneskekærligheden. — Altsaa Anstæffelsen af Penge have nu de Herrer sørget for, og vi ville sørge for at vende det onde til det bedste, vi kunne, nemlig til det gode. Der er forsvigt en ny Era paa Reformpolitikken og navnlig paa den økonomiske Omraade, som vilde falde saare elendigt ud, hvis de Herrer ville søge at føre det igennem, som de have beghndt. Det er nu Forslagets Mening, at vi i al Venlighed ville formaa dem til at lade deres falde til Fordeel for dette, som er langt bedre, ja tusinde Gange bedre. Alle de Løfter, som de gøre om, at naar vi ville lade dette ligge, ville de lave os en Alderdomsforsørgelse, som de ville lave af et Plukfammen fra mange Sider, fra Sukkerstat og Olfstat, Formue- og Værlighedsstat og meget andet, som hører dertil, noget herfra og noget derfra — dette tror jeg ikke et Ord paa. Det er bare Opgaben, de ville skyde fra sig. Det lader sig ikke løse saaledes. Men nu er Sagen een Gang kommen saaledes: Det onde med det gode have Omstændighederne lagt til rette, og det synes nu at ligge lige for Haanden, at træffe det rette Valg. — Det var disse Bemærkninger, jeg folte Trang og Lust til at udtale. Jeg fik Lust til at sige — og jeg venter ingen Modsigelse, i alt Fald ingen begrundet Modsigelse — at dette Lovforslag har der ikke været Mage til, fra hvilken Side man end bedømmer det. Der har aldrig været Eksempel paa en saadan Lovgivningsakt, som saaledes sigter paa at gøre vel mod de mindste; og Pengene, se dem have de leveret os. Jeg vil indrømme, at De kunde komme til at spare noget paa Sukkeret, men at en fattig Familie i Stedet for at spare 2 Kr. paa Sukkeret kan naa en Alderdomsforsørgelse paa 100 Kr., kan man vel nok finde sig i, og at de velhavende ikke faa

denne store Vættelse i indirekte Skatter, som de ingen Krav have paa, kan vel ikke bedrøbe nogen. — Det ærede Medlem fra Nøen er blevet hilst paa af den ærede Ordfører, jeg iaatog omhyggelig det ærede Medlem i hans Indledning til hans Tale og tænkte: Bliver man saa stor, naar man for Tiden er i fortrolig Samvirken med det høje Ministerium? (Ufbrydelse). Det har det ærede Medlem vist aldrig forsvigt, det ærede Medlem har maasse aldrig nogen Sinde været Oppositionsmand. . . Men hvor det ærede Medlem var henne, da han mente, at han kunde tage dette Forslag til Indtægt for sin Forhandlingspolitik, er mig ubegribeligt. Han saa deri en Anerkendelse af hans Forhandlingspolitik, som i mine Dine i Karakteren er en Opgivelsespolitik, ikke blot, hvad angaar de store Principspørgsmaal, men ogsaa, hvad Reformerne angaa. Jeg har ikke opfattet det anderledes, end at dette Forslag er en Protest mod hans Forhandlingspolitik. Det ærede Medlem talte om døde Ord og Fraser. Jeg indrømmer, at han i de forskellige Perioder af sit Liv har sagt mange gode Ord, mange gode Ord, som han i næste Omgang selv har slaaet ihjel og gjort til Fraser. Men jeg skal ikke komme ind paa det her, det er en længere Historie, men jeg kan bevise det paa Brint, som man siger. Jeg tror, den ærede Taler skulde være den sidste til at vove sig frem med Udtrykkene døde Ord og Fraser, thi han har jo i Reglen været med til at tage fast Position under de politiske Situationer, men altid været den første til at forlade sine Ord. Det har han været med til, og det have alle de andre, hans trofaste, ogsaa været med til. Dette er karakteriserende for Demokratiets Historie her i de sidste tyve Aar, men det er ogsaa Nøglen til den Tilstand, hvori Demokratiet befinder sig. Det kan imidlertid blive bedre, men det bliver ikke bedre til Fordel for de Herrer, der nu staa i en kompakt Forening med det ærede ministerielle Parti om den Slags Reformer, jeg her har talt om. Det er min Overbevisning, at det vil vende for dem, og det hurtigere end de tro, og da skal jeg ikke være med til atter at forsøge at rejse dem op igen, for at de atter kunne forstyrre en fast Position af Demokratiet.

Indenrigsministeren (Singerlev): Nu har Nr. 2 af de ærede Forslagsstillere haft Ordet for at anbefale Forslaget, og dette ærede Medlem tog Sagen paa en noget anden Maaade end Ordføreren for Forslagsstillerne. Jeg kan imidlertid lettere følge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, fordi